

Kláštorec nad Ohří

Kraj: Ústecký

Správní obvod: Kadaň

Nadmořská výška: 320 m n. m.

Počet obyvatel: 13 854

Adresa URL: www.klasterec.cz

Okres: Chomutov

GPS souřadnice: 50.384461N, 13.171293E

První pís. zmínka: 1352 (672 let)

PSČ: 431 51

Památky a zajímavosti Klášterec nad Ohří

Historické jádro města je městskou památkovou zónou s řadou měšťanských domů. Dominantou města na hranicích Krušných a Doupovských hor je zámek s muzeem českého porcelánu. Zámek obklopuje rozsáhlý park u řeky Ohře, který navazuje na lázeňský areál Kyselka.

Počátky historie zámku se kládou mezi léta 1514 a 1538, kdy zde Volf Dětřich Fictum postavil na břehu Ohře prostý panský dům. Okolo roku 1560 bylo započato s výstavbou šlechtického sídla a vzniklo dnešní průčelní křídlo, krátce nato byl zámek rozšířen o východní trakt a schodišťovou věž.

Iniciátorem těchto změn a zřejmě také renesančních štukových kleneb v přízemí byl Kryštof z Fictumu.

Po bitvě na Bílé hoře koupil panství, konfiskované rodu Fictumů, tyrolský šlechtic, svobodný pán hrabě Kryštof Štěpán Thun. Po jeho smrti připadl všechn majetek jeho synovci Janu Zikmundovi. Za něj byl zámek roku 1639 postižen velkým požárem, když se z něj snažili císařští vypudit švédská vojska. Kromě zámku lehla popelem celá obec Klášterec.

Renovaci zámku uskutečnil až další z Thunů - Mikuláš Osvald. Barokní úpravy se v roce 1666 ujal italský stavitel Rossi Da Luca a architekt Carlo Lurago. Renesanční stavba tak získala barokní podobu čtyřkřídlého jednopatrového zámku s obdélným nádvořím. Součástí areálu se stal i farní kostel Nejsvětější Trojice. Současně s kostelem byla vybudována také Thunská hrobka. V téže době byla kolem zámku založena rozsáhlá zahrada se salou terénou, sochami a zámeckou kašnou, zdobenou sochou Tritóna od J. Brokoffa z roku 1686.

Zámek pak zůstal nezměněn do požáru v roce 1784, kdy mu dal architekt August Grueber klasicistní podobu a provedl pozdně barokní úpravy interiéru. V roce 1817 byl v jižním křídle přistavěna terasa.

Další výraznější zásah do vzhledu způsobil požár roku 1856 a poslední úpravy zámku z roku 1858 od Václava Hagenauera. Zámek tehdy dostal dnešní anglickou pseudogotickou podobu. Nová fasáda překryla sgrafitová psaníčka, původně pokrývající všechny stěny zámku.

Hranolová věž v severovýchodním rohu byla zvýšena o jedno patro a opatřena novogotickým cimbuřím. Za druhé světové války byla v zámku kasárna německé armády, což mu značně uškodilo.

V roce 1945 se stal zámek majetkem Československa, prošel odbornou rekonstrukcí a v září 1953 zde bylo slavnostně otevřeno muzeum českého porcelánu. Další rekonstrukcí prošel zámek v letech 1992 - 1994 na náklady města Klášterce nad Ohří.

www.zamek-klasterec.cz

Kostel Nejsvětější Trojice nechal postavit Michael Oswald Thun v letech 1665 - 1670. Plány na stavbu nového

farního kostela vypracoval známý italský architekt Carlo Lurago a stavbu řídil známý vlašský stavitel a vynikající štukatér Rossi de Luca. Nový kostel vysvětil pasovský biskup Václav hrabě Thun 21. září 1670.

Na obdélném půdorysu vznikl jednolodní objekt s polygonálně uzavřeným presbytářem, sakristií při severní stěně a oratoří. Zděná zvonice byla k severní straně kostela přistavěna pravděpodobně v roce 1850. Všechny velké požáry, které postihly město v letech 1726, 1784 a 1859, poškodily také kostel. V roce 1884 byla provedena velká renovace celého kostela Nejsvětější Trojice. Její součástí bylo i vymalování a nová úprava oltářů. Místní spolek divadelních ochotníků daroval kostelu barevná okna. Na východním (vstupním) průčelí lze na portále spatřit znaky Michaela Osvalda Thuna a jeho manželky, rozené hraběnky z Lodronu. Vnitřní stěny rozčlenilo osm bočních pravoúhlých kaplí, nad nimiž vznikly tribuny. Valené klenby jsou bohatě zdobeny štukováním s ornamentálními a figurálními motivy, přičemž velká část je dílem Rossiho de Lucca. Mezi převážně barokním zařízením zaujme hlavní oltář z doby kolem roku 1670 se sochami sv. Michaela a sv. Václava a obrazy nanebevzetí Panny Marie a Nejsvětější Trojice.

Pravděpodobně z Rakouska či Bavorska sem byla dopravena hodnotná kazatelna a některé boční sloupové oltáře. Z období kolem roku 1730 pochází socha sv. Salvátora u bočního vchodu. Po levé straně průčelního štítu se nachází plastiky Nejsvětější Trojice, sv. Jana Nepomuckého a sv. Antonína Peduánského z roku 1726. Napravo je pak mariánský sloup s pozdně rokokovými sochami sv. Barbory, sv. Jáchyma, sv. Anny a sv. Aloise z roku 1771, jehož původní stanoviště bylo naproti faře v Prunéřově. Farní kostel Nejsvětější Trojice byl dlouhou dobu veřejnosti z důvodu špatného stavu uzavřen, otevíral se pouze při mimořádných příležitostech a bohoslužby se konaly ve hřbitovním kostele Panny Marie. Město a farnost kostel společnými silami opravují. Kostel již prošel velkou opravou vnitřních fasád, štuků a instalací a 9.11.2003 byl biskupem litoměřickým, Msg. ThDr. Josefem Kouklem, slavnostně znovuvysvěcen.

Současně s kostelem Nejsvětější Trojice byla vybudována také Thunská hrobka. Jako první sem byl v roce 1694 pohřben stavitel chrámu Michael Oswald Thun, po něm roku 1714 následoval František P. Antonín a v roce 1763 Marie Philippina, rozená z Harrachu. Poté byla krypta uzavřena až do roku 1853, kdy se její obnovu rozhodl provést Josef Oswald I. Kvůli požáru města se tak ale stalo až o osm let později. Přistavěna byla budova nad novým schodištěm do krypty zvenčí a vysoké ohradní zdi. Dnešní podobu získala hrobka při rekonstrukci v roce 1992. Od následujícího roku je přístupna veřejnosti. V hrobce se nachází vzácný porcelánový rodokmen hraběcí rodiny.

Radnice - Vůbec první radnice stála v Klášterci pravděpodobně už v 16. století, ale nic se z ní nedochovalo, protože za svou téměř třísetletou historii několikrát vyhořela. V polovině 19. století už vypadala opravdu uboze a navíc bylo dost nebezpečné v ní pobývat. Tehdejšímu starostovi Josefu Melzerovi nakonec došla trpělivost a 3. května 1855 byl položen základní kámen nové radnice. Celá budova byla postavena v novorenesančním slohu podle plánů mosteckého stavitele Wenzla Böhma. Na samotné realizaci se podíleli místní stavební mistři Wenzl Glaser a Franz Wuschek. Vnější výzdoba byla provedena z terakoty podle kreseb ředitele porcelánky Veniera, který pro radnici zhotovil také hodiny. V roce 1859 postihl město jako už tolikrát předtím velký požár a nově postavená radnice celá vyhořela. Zůstalo z ní jen obvodové zdivo. Po další opravě už ji naštěstí žádná katastrofa nečekala a současná podoba dominanty náměstí Dr. E. Beneše tak pochází z druhé poloviny 19. století.

Špýchar proti dnešnímu kulturnímu domu byl postaven v 2. polovině 17. století v raně barokním stylu. Stavebně byl upravován v roce 1724. Je to volná obdélná stavba se dvěma tabulovými štíty na užších stranách. V jejich výklencích jsou sochy svatých od Jana Brokoffa.

Špýchar je někdy mylně považován za pivovar. Od svého vzniku sloužila budova jako panské skladiště obilí. Teprve po roce 1856 se stala součástí nového thunského pivovaru, který byl v její blízkosti postaven po požáru starého pivovaru u zámku. I jemu špýchar sloužil k ukládání obilí a sladu. Koncem 20. století byla budova využívána jako sklad podniku ZKL.

V Klášterci nad Ohří se nachází plno dalších památek jako je kostel Panny Marie Utěšitelky, letohrádek Salla terrena, náměstí Dr. E. Beneše, Sloup Nejsvětější Trojice atd.

